

۲۰۱۹/۰۵/۰۱

فردوس

اشرف غنی یک اینچ هم کوتاه نیامد

غنی تا حال نه در برابر بازیگران خارجی کوتاه آمده است و نه در برابر بازیگران داخلی. تنها تحولی که در سیاستورزی غنی آمده است، گسترده شدن قاعده سیاسی تیمش است. حال عبدرب الرسول سیاف و آقای صالح هم در تیم آقای غنی حضور دارند.

محمد اشرف غنی به رغم مخالفت طیف های مختلف سیاسی مخالف ارگ، جرگه مشورتی را برگزار کرد و آقای عبدرب الرسول سیاف یکی از رهبران شناخته شده مذهبی و سیاسی را در رأس آن قرار داد. در صف اول جرگه تمام متحدان سیاسی و انتخاباتی آقای غنی جا خوش کرده بودند که بدون تردید آقای سیاف هم از جمله آنها است. مخالفان آقای غنی به این باور بودند که در جرگه مشورتی شاید در کنار رأی‌زنی درباره مذاکره با طالبان، از آقای غنی هم به عنوان رهبر سازندگی یا چیزی شبیه به آن پشتیبانی صورت بگیرد. به همین دلیل بود از داکتر عبدالله گرفته تا حنیف اتمر همه جرگه مشورتی را یک برنامه کمپینی خواندند. برخی از احزاب سیاسی هم برای انتخاب اعضای جرگه کارشویه ای پیشنهاد کرده بودند که مورد قبول ارگ واقع نشد. این امر تردید برخی از سیاستمداران را برانگیخت.

چیز دیگری که برخی از سیاستمداران از جمله دسته انتخاباتی آقای اتمر از آن به نحوی هراس دارند، خروجی جرگه مشورتی است. آقای غنی جلوگیری از رسیدن به یک توافق «صلح ناپایدار» را اساس کمپین انتخاباتی خودش قرار داده است. ایشان تعریف واضح از این نوع توافق دارد. به باور ایشان توافق صلحی که با شتاب و در غیاب نقش پررنگ حکومت به دست بیاید ناپایدار است و از آن بوی خون می آید. آقای غنی همیشه در سفرهای ولایتی و سخنرانی هایش تاکید میکند که هدف محوری او رسیدن به یک توافق صلح پایدار است نه توافق صلح ناپایدار. آقای غنی در گفتارش سیاستمداران دیگر را به تلویح فرصت طلبانی می خواند که متوجه خطرات یک توافق صلح شتابزده و ناپایدار نیستند. روایت ایشان این است که صرف خودش می خواهد افغانستان را از شر یک توافق بد و ناپایدار صلح حفاظت کند.

نگرانی نامزدان مخالف غنی این است که خروجی جرگه به روایت رییس جمهور بر حال صحنه بگذارد و آن را تایید کند. اگر جرگه فیصله کند که هیات ملی مذاکره کننده با طالبان حتماً باید منظوری آقای غنی را بگیرد و مذاکرات برای پایان جنگ در نهایت حکومت محور شود، در واقع به روایت اشرف غنی صحنه گذاشته است. دسته انتخاباتی آقای اتمر شعارش این است که تلاش های دکتر خلیل زاد برای پایان جنگ قابل ستایش است و هیچ نقصی در آن نیست. این دسته انتخاباتی پیوسته محمد اشرف غنی را متهم می کند که برای منافع شخصی اش نمی خواهد از جان و دل با خلیل زاد همکاری کند. آنها حتا غنی را به برهم زدن عمدی نشست میان افغانی دوحه که

قرار بود در ۲۰ اپریل برگزار شود، متهم می‌کنند. اگر جرگه به روایت آقای غنی صحنه بگذارد، ارگ مستمسکی برای توجیه موضعگیری‌های بعدی اش به دست خواهد آورد. حتماً در آینده آقای غنی مواضع خودش را با فیصله جرگه مستند خواهد ساخت.

در انتخابات ریاست جمهوری هم اگر برگزار شود، آقای غنی روایت دفاع از افغانستان در برابر یک توافق صلح نا پایدار را که احتمالاً جرگه هم بر آن صحنه میگذارد، تبلیغ خواهد کرد. مخالفان آقای غنی در آن صورت ناگزیر اند که یک گردهم آیی شبیه جرگه مشورتی صلح در یک ولایت دیگر برگزار کنند و خروجی مورد نظر خود را از آن به دست بیاورند. اما روشن است که مخالفان آقای غنی به دلیل این که اختیارات اجرایی، قانونی و مالی ندارند، نمیتوانند یک گردهم آیی بزرگ که در حد جرگه مشورتی کنونی باشد، برگزار کنند.

از سخنرانی آقای غنی در جرگه مشورتی و نفس برگزاری این جرگه بر می آید که ایشان از مواضعش حتا یک قدم هم عقب نشینی نکرده است. او هنوز هم به مذاکرات حکومت محور با طالبان باور دارد و مخالفان سیاسی اش را زیاد اهمیت نمیدهد. او حتا ریاست اجرایی و آقای عبدالله را هم دور میزند. امرالله صالح و عبدرب الرسول سیاف متحدان جدید سیاسی آقای غنی اند. به نظر میرسد که آنان به او اعتماد به نفس بیشتری داده اند. پیش از این گفته میشد که حوزه مقاومت ضد طالبان علیه حکومت این گروه مقاومت مسلحانه می کردند، با غنی نیستند، اما متحدان جدید آقای غنی موضع کسانی را تضعیف کرده اند که خود شان را تنها نمایندگان جریان مقاومت ضد طالبان می دانستند. آقای غنی در نظر دارد در آینده بگوید که هم جرگه مشورتی صلح و هم شماری از رهبران سرسخت حوزه مقاومت ضد طالبان با او هستند و بنا بر این نظر و موقف او همه شمول است.

اختلاف های آقای غنی با ایالات متحده هم پا برجا است. آقای خلیلزاد در مصاحبه اخیرش با لطف الله نجفی زاده در طلوع گفت که از نظر او یک کار شیوه آشتی دادن طالبان با نظم سیاسی در افغانستان این است که یک دوره انتقالی یا گذار در نظر گرفته شود. این گفته خلیلزاد نشان می دهد که برای ایالات متحده زیاد مهم نیست که حل سیاسی به چه شیوه ای صورت می گیرد. برای ایالات متحده مهم حل سیاسی است. اما آقای غنی حل سیاسی ای را که در آن یک دوره انتقالی در نظر گرفته شود، قبول ندارد و آن را تجربه ناکام می داند. غنی تا حال نه در برابر بازیگران خارجی کوتاه آمده است و نه در برابر بازیگران داخلی. تنها تحولی که در سیاست ورزی غنی آمده است، گسترده شدن قاعده سیاسی تیمش است. حال عبدرب الرسول سیاف و آقای صالح هم در تیم آقای غنی حضور دارند. قبلاً آقای غنی سایه این دو سیاستمدار را با تفنگ میزد. این دو با روایت غنی در مورد حفاظت از افغانستان در برابر یک توافق صلح نا پایدار، نه تنها که مشکلی ندارند، بلکه در شکلهای آن هم نیز سهم داشته اند.